

РЕШЕНИЕ

№ 1309

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-A СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Г.

Членове: Виолета Йовчева
Димитър Ковачев

при участието на секретаря Емилия М. Вукадинова
като разгледа докладваното от Димитър Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20211100506287 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от ЗК„Л.И.“АД срещу Решение 20059988/08.03.2021г. по гр.д. 16143/2020г. на СРС, 127 с-в, с което е отхвърлен, предявеният от жалбоподателя срещу ЗД“Е.“АД, иск по чл. 213 от КЗ /отм./ вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗЗД за сумата от 8000,00 лева - изплатено в повече от припадащата му се част 3. обезщетение на С.Г. за вреди от ПТП настъпило на 24.09.2012г. по пътя Дупница - София.

Изложени са аргументи за неправилен извод на СРС, че степента на съпричиняване и от двамата водачи е 70 към 30 процента във вреда на водача, застрахован при него.

Счита, че с оглед на приетата по делото експертиза и двамата водачи имат еднаква вина и приносът им за настъпване на ПТП и вредите е по 50 %, при което ищецът е платил по-голямо от припадащата му се част обезщетение на пострадалата пътничка (возила се на МПС-то) застраховано при ищеца.

Иска се отмяна на решението и уважаване на иска.

Постъпил е отговор на жалбата, с който тя се оспорва.

СГС след проверка по чл. 269 ГПК намира обжалваното решение на валидно и допустимо.

По отношение на неговата правилност съдът е ограничен до оплакванията в жалбата и прилагането на императивните материални норми.

След преценка на твърденията и възраженията на страните с оглед на събраните по делото писмени доказателства СГС намира решението на СРС за правилно по своя краен резултат макар и по различни съображения.

Фактическата обстановка между страните във връзка с процесното ПТП, неговия механизъм и извършваните от двете страни в полза на пострадалата плащания е безспорна.

Предявен е регресен иск. Регресно право може да възникне само до онзи размер до който съществува право на пострадалата, за удовлетворяване на което отговарят повече от едно лица, ако едното от тях е платило повече от припадаща му се част.

Безспорно е по делото и се установява от представения препис, че с влязло в сила решение на СГС по гр.д. 404/2014г. настоящият ищец е осъден да заплати сума от 26000 лева на пострадалата от процесното ПТП С. Г..

По същото дело е определен целият (за всички неимуществени вреди на Г.) размер на обезщетението на който тя има право и това е сумата от 50000,00 лева.

Така определения в неговата цялост размер на обезщетението обвързва със сила на присъдено нещо настоящият ищец и пострадалата. Пострадалата няма право да получи сума по-голяма от тази, която със СПН спрямо нея е определено, че съставлява справедливото обезщетение (50000,00)

Именно до размера на правото на пострадалата може да възникне и регресно право за платилия застраховател спрямо застрахователя на водача на л.а. БМВ участвал в процесното ПТП, ако обаче последният не е платил на пострадалата обезщетение, което да покрива степента на участие на застрахования при него водач в предизвикване на ПТП-то и на вредите.

Неправилно е становището на ищеца, изразено в исковата молба, че при разпределяне на отговорността между двамата застрахователи, водещо следва да бъде фактически платеното общо от двамата застрахователи в размер на 66000,00 лева.

След като със СПН за пострадалата е определен справедлив размер от 50000,00 лева и след като е безспорно, че ответника (застраховател по ГО на водача на л.а. БМВ) е платил 25000,00 лева на пострадалата за същите вреди от същото ПТП, то той е платил (удовлетворил) половината от правото на пострадалата.

Твърдението на ищеца също е, че ответника трябва да понесе половината от обезщетението, при което положение е безпредметно да се обсъжда кой водач в по-

голяма степен е допринесъл за ПТП-то, защото ищецът не твърди че застрахования при ответника водач има по-голям принос от 50 % и съответно неговия застраховател (ответника) дължи повече от 25000,00 които е платил и разликата да е поделена между ищеца и ответника)

Това, че в действителност пострадалата като е получила повече пари (общо от двамата застрахователи 66000,00 при определен справедлив размер от 50000,00) се обогатила без основание не може да доведе до ангажиране на отговорност на ответника по настоящото дело спрямо ищеца, който всъщност е обеднял, защото ответника е изпълнил това което му се е следвало-платил е половината, колкото и ищецът твърди, че е трябвало да плати.

Всичките си съображения относно извършените от ответника плащания на пострадалата ищецът е следвало да предяви по гр.д. 404/2014г. на СГС, а не сега да прави опит да прехвърли част от своето неоснователно обедняване към застрахователя на втория деликвент.

Ето защо в случая е и без значение дали степента на участие на двамата водачи е равна или не. Ида се приеме за равна, това не може да доведе до уважаване на иска, защото ответника застраховател на втория деликвент е платил половината от определения от СГС по гр.д 404/2014г. пълен размер на обезщетението от 50000,00 лева и срещу него не е възникнало регресно право на ищеца, независимо, че в действителност ищецът е платил повече от половината. Надплатената фактически разлика не поражда регресни облигационни отношения между двамата застрахователи.

Ето защо решението следва да се потвърди.

При този изход на делото само въззиваемото Д. има право на разноски за въззивното производство. Претендира 150,00 лева за юрисконсултско възнаграждение, което следва да му се присъди.

С оглед на търговския характер на делото настоящото въззивно решение на подлежи на касационно обжалване.

Водим от гореизложеното СГС, II-A

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение 20059988/08.03.2021г. по гр.д. 16143/2020г. на СРС, 127 с-в.

ОСЪЖДА „З.К. Л.И.“АД с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление в гр. София, р-н Студентски, бул."***** ДА ЗАПЛАТИ НА „З. Д. Е.“АД с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление в гр. София р-н Искър, бул. " ***** сумата от 150,00 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____